

Lønning som Rørsbetjente, naar de i Forvejen havde en 14—15 Aars Tjeneste som Krydsbetjente. Jeg henstiller, som sagt, til den højtærede Minister at tage saa meget Hensyn som muligt til en Forbedring af disse uheldigt stillede Funktionærers Kaar.

Dernæst vilde jeg have henvendt nogle Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder angaaende Søfartspersonalet ved Store Bæltsfærgerne og ved Overfarterne i det hele. Dette kan jeg imidlertid nu lade ligge, da jeg ganske kan henholde mig til, hvad der i den Anledning er fremkommet fra det ærede Medlem for Slagelse (Lange). Jeg skal kun i Almindelighed sige, at det kan dog neppe være Regeringens Hensigt at lade højere Poster fortsat i aarevis blive varetagne ved Fungering af lavere Funktionærer, altsaa f. Eks. lade Styrmand fungere som Kaptajner og Maskinassistenter som Maskinmestre. Jeg forstaar, at man i nogen Tid, for ikke at gøre Avancementet ved den hurtige Gennemførelse af Loven alt for voldsomt, kan være nødt til delvis at lempe sig frem, men nu er der, som sagt, gaaet indtil et Aar efter Lovens Gennemførelse, og det kan vel neppe være Meningen at lade disse Funktionærer have Arbejdet og Ansvaret ved disse højere Stillinger i Længden, naar de ikke oppebære Lønnen derfor.

Maa jeg i Anledning af en Bemærkning, der faldt overfor min ærede Sideemand til venstre (Ellinger) fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), der paastod forleden, at Højre havde søgt Alliance med Socialdemokraterne, gøre opmærksom paa, at jeg ved meget vel, at Socialdemokraterne ynde at optræde overalt som de forførelseriske skønne, som ere uimodstaaelige overfor alle andre Partier. Jeg skal imidlertid gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at deres Yndigheder, saa tiltrækkende de end kunne være, ingen Sinde have fristet Højre til en politisk Alliance. Hvad det ærede Medlem kan fremsætte til Undskyldning for sin Paastand, venter jeg at høre fra ham, naar han senere faar Ordet, men jeg erklærer herved, at i de sidste 10 Aar, hvor jeg har haft den Ære at være Medlem af den snævrere Ledelse af Partiet, har der ikke været nogen som helst Anledning til at fremsætte en saadan Paastand. Ja, med Hensyn til, hvad de Herrer kommunalt have fundet paa, vil jeg indrømme, at da er det vel egentlig ikke det ærede Socialdemokrati, som har været knibsk. Tvært-

imod, saa vidt jeg mindes, var det nok dem, der i Sommer vare Bejlere til en vis Del af Højre paa Frederiksberg, og det kan heller ikke nægtes, at de havde Held med deres Bejlen. Forøvrigt, denne Bejlen, de anvende over for Højre, strækker sig jo ikke længere end til Ønsket om, at de kunde faa noget ud af dette Parti — det viste sig, som sagt, ved Handelen paa Frederiksberg i Sommer. Det ønsker jeg dog at fastslaa, fordi jeg for det første mener derved at have vist, at det var en lidt forløren Dyd, de bare til Skue ved den Lejlighed, og dernæst for det andet har villet gøre opmærksom paa, at politisk kender jeg ikke noget som helst Punkt, hvor der har været forsøgt eller tilbudt en saadan Alliance fra vor Side. Jeg ved vel, at en Del Socialdemokrater ved sidste Landstingsvalg stemte paa Konsul Hey i Odense, som den Gang betragtedes som Højremand — senere er han jo gaaet ind i det frikonservative Parti, men jeg tror ikke, at det Forhold, der da fandt Sted, skyldtes Højre. Det skyldtes Socialdemokraterne selv, fordi disse foretrak ham for derved at undgaa Agravpræsidenten. Det bebrejder jeg dem ingenlunde, da man jo, som bekendt, af to Under bør vælge det mindste; men jeg vil blot advare dem imod at være for knibsk med Hensyn til Allianceforhold; thi hvis der bliver budt dem noget, som de kunne se deres Fordel ved, saa ville de naturligvis ikke et Sekund betænke sig paa at tage derimod. Hvad selve Højre angaar — det synes jo fremdeles at skulle være et noget omstridt Spørgsmaal, hvad der skal forstaaes derved — vil jeg dog gerne gøre opmærksom paa, at naar de Herrer gaa til Valg, hvilket Parti de end tilhøre, synes de ret godt at kunne finde ud af, at der findes et Højre her i Landet. Vi maa jo døje nogen Tort, fordi vi ikke ere stærkere, end vi ere, og det maa vi jo finde os i, indtil den Dag kommer, da vi blive noget kraftigere. Men jeg vil altsaa minde om, hvad der er en Kendsgerning, og hvad der ikke fra nogen Side behøver at tages fejl af, at der virkelig findes en Højreorganisation for det ganske Land. De vide udmærket godt, naar de gaa til Valg, at der findes et Højreparti i Landstinget, og at der her kun findes en konservativ Gruppe. Men naar de have dette in mente, er der ikke noget at blive forundret over, og det er heller ikke noget at blive forundret over, at der er forholdsvis flere indenfor vort Parti, end der maaske er indenfor Reformpartiet, som føle en Trang